

JÓ VADÁSZATOT!

A FŐVÁROSI ÉS PEST MEGYEI

VADÁSZKAMARA LAPJA

XII. évfolyam 1. szám

Hírlevél

- Cseke Sándor (1944–2014)
- Vadászati múzeum
- Herman Ottó-emlékév
- Szalonka
- Továbbképzés
- Apróvadnevelés
- Trófeákról
- Kitüntetettjeink

Mottó:

*Sose fordítsd vadászfegyvered csövét
olyasmi felé, amit nem akarsz eltalálni!*

Tisztelt Vadásztársak!

Felhívjuk szíves figyelmüket, hogy a 2013–2014-es idényre tavaly kiváltott vadászbizonylatok érvényessége február 28-án lejárt. A jelenleg érvényes jogi szabályozás szerint – érvényes vadászbizonylat hiányában – a fegyvertartási engedélyt a rendőrség visszavonja. Kérjük, hogy aki eddig még nem tette meg, gondoskodjék vadászbizonylatának meghosszabbításáról!

Nyitva tartás:

hétfőn és szerdán 8,30-tól 12,00 óráig, valamint 13,00-tól 16,00 óráig;
pénteken 8,30-tól 12,00 óráig.

Külön felhívjuk a figyelmet arra, hogy irodánk

június-július-augusztusban

csak hétfőn és szerdán

várja a vadásztársakat. A hét többi napján nincs ügyfélfogadás.

Tájékoztató

Az OMVK Fővárosi és Pest Megyei Területi Szervezetének 2013. évben megválasztott vezetősége felkérés alapján megalakította a szervezet szakbizottságait. Az újonnan alakult szakbizottságok:

KYNOLÓGIAI BIZOTTSÁG

elnök
tagok

Török Zsolt
Dedics Imre
dr. Hazafi József
Kovács Gábor

SPORTLÖVŐ BIZOTTSÁG

elnök
örökös elnök
tagok

Szabó Zoltán
Gál Ferenc
Rózsás György
Rónai Rudolf

TERMÉSZETVÉDELMI BIZOTTSÁG

elnök
tagok

Herczeg Zoltán
Bezeczky Árpád
dr. Marosán Miklós

VADÁSZATI HAGYOMÁNYOKAT ÁPOLÓ ÉS PROPAGANDABIZOTTSÁG

elnök
tagok

Bíró Gabriella
Burkus József
Roik Róbert
Sági Dénes
Szabó László

Cseke Sándor (1944-2014)

Szól a telefonom...

– Meghalt Csekő Sanyi az éjszaka!

Tartom a telefont. Nem értem! Hogy? Kicsoda? Aztán felfogom végre...

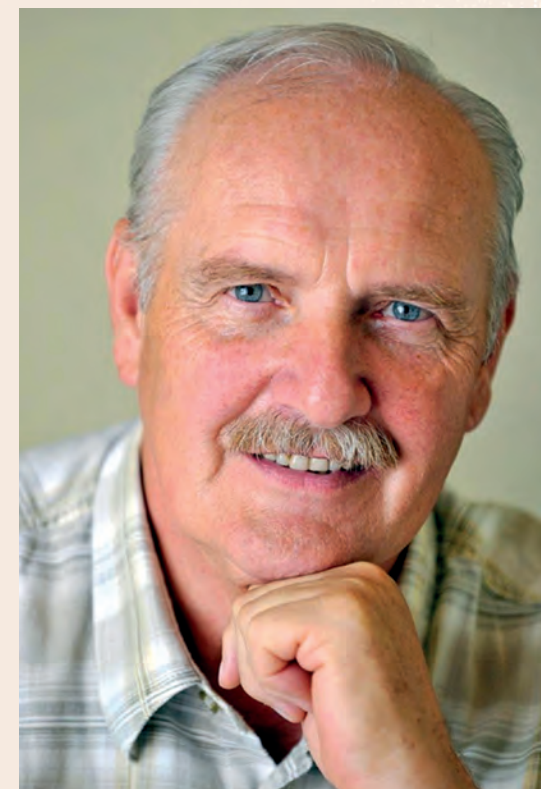
Nemrég azon vitatkoztunk, hány esztendeje ismerjük egymást. Nem tudom a pontos idejét, de arra pontosan emlékszem, amikor a televízió szinkronstúdiójában dolgoztunk, és Téged mint fiatal híradós kollégát kértünk fel egy orosz riportalany hangjának alámondására. Ez lassan fél évszázada történt.

A megyei kamara tavalyi küldöttközgyűlésén, a választás szünetében vetítettük a Csemőn készített fekete-fehér rövidfilmet, amely a mai vadásznapi elődjeként – megyei eseményeként – rendezett idénynitóról készült. Kovalik Karsai volt a riporter. Neki mondtad el, hogy a Nimród – mely újságnak akkor a főszerkesztője voltál – a jövőben színes lapként jelenik meg. Ebben a riportban mondtad el azt is, hogy tervezed – Te is vadász leszel.

Ígéretedet rövidesen beváltottad, és egész életedet a vadászat ügyének és a vadászati sajtónak szentelted. Sokak idegeit sikerült felborzolni, ötleteiddel, véleményeddel sokakat haragítottál magadra (ezt idősödő fejjel utólag beláttad), a Magyar Vadászlaphoz és az elektronikus HuntingPresshez vezető út nem volt mindig zökkenőmentes.

Ma felsorolni sem tudom, hány „bosszantásodra” figyelt fel a vadászközélet, amelyekből aztán előrevívó megoldások születtek. A Te ötletedből született a Vadászati Kulturális Egyesület, Te szerveztél egységbe a Dianákat, elvitathatatlan a szereped a hagyományvárt vadásznapi megrendezésében, és sorolhatnám. Voltak sikeres és kevésbé sikeres elképzeléseid, de tagadhatatlan – mindig tele voltál ötletekkel.

Hatvanban, az új vadászati múzeum megnyitására találkoztunk utoljára; ezúttal az egészségi állapotunkról nem beszéltünk, arról faggattad a fiatal muzeológus hölgyet, hogy neki ott mi a szerepe. Éppen az üregi nyulak életét bemutató helyszínen voltunk, amikor felajánlotta nekünk, akár a nyuszi barlangját is megtekinthetjük, ha bemászunk a nyíláson. Nem éltünk a lehetőséggel – egymásra néztünk, és szavak nélkül arra gondoltunk, hogy elszálltak az évek felettünk.

Rengeteget vitatkoztunk, előfordult, hogy össze is vesztünk, de mindig adtunk egymás szavára, véleményére. Amikor kézbe vettem a Vadászlapot, elsőként mindig a Te írásodat olvastam el az első oldalon, és még aznap felhívtalak. Ha ez nem történt meg, Te hívtál, mert tudtad, ez azt jelenti, nem értek egyet a felvetett gondolattal.

Tudod, jót derültem, amikor visszaválasztottad a nevedet az eredeti Csekére. Azt mondtam – amit most is mondok –, nekünk, vadászoknak mindig Csekő Sanyi maradsz!

A hatvanadik születésnapodra az ország minden tájáról összesereglettek a barátaid.

A hetvenediket már az örök vadászmezőkön ünnepeled.

Barátaid, olvasóid, vadász barátaid és a magam nevében kívánok örökös jó vadászatot!

Rácz Gábor

A Széchenyi Zsigmond Kárpát-medencei Magyar Vadászati Múzeum megnyitója és az I. Országos Horgász- és Vadásznapi, Hatvan, 2014. március 29.

Történelmi pillanatnak lehettem ma részese. Ünneplés keretében megnyitotta kapuit a Széchenyi Zsigmond Kárpát-medencei Magyar Vadászati Múzeum Hatvanban, melyet a hagyományteremtő szándékkal útjára indított I. Országos Horgász- és Vadásznapi rendezvénye kísért.

A rendkívül emelkedett és valóban a szó legszebb és legnemesebb értelmében ünnepi programsorozat reggel 8 órakor, Szent Hubertus-misével kezdődött a hatvani Szent Adalbert-templomban, melyet az I. Országos Horgász- és Vadásznapi megnyitóünnepsége követett. A megyék vadászszázlói a Mátia SZKI tanulói vitték a színpadra egyenruhában. A Himnusz után Belkovich Zoltán énekelt el a Vadászhimnuszt, majd a Vadász-kamara Kürtegyüttes a „Nyitófanfár” hangjaival vezette fel az ünnepi beszédek.

Szabó Zsolt, Hatvan város polgármestere beszédében kiemelte, hogy a város polgárai nagyon a szívükön viselték a kastély sorsát, korábban a város apraja-nagyja vásárolt téglajegyet annak érdekében, hogy a kastély újra a régi pompájában tündököljön. Hangsúlyozta, hogy négy évvel ezelőtt, amikor a magyar vadászat múzeumának ötlete megfogant, örömmel álltak a kezdeményezés mögé, hiszen 1882-ben Hatvan városában alakult meg az Országos Magyar Vadászati Egylet, a mai Országos Magyar Vadászati Védegylet elődszervezete. Megköszönte a beruházás valamennyi résztvevőjének a Hatvan város új turisztikai vonzerejének fejlesztése érdekében végzett áldozatos munkáját.

Dr. Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes ünnepi beszédében sorra vette az elmúlt négy évben a magyar vadászat és a vadászok érdekében hozott intézkedéseket.

seket. Ahogy fogalmazott, ősrégi vágya volt a magyar vadásztársadalomnak, hogy megszülessen a magyar vadászati kultúra hagyományait méltón őrző múzeum. Felidézte, hogy a vadászati múzeum létrehozásának gondolata először az 1900-as évek elején merült fel, majd a két világháború közötti időszakban, legvégül pedig az 1971-es budapesti vadászati világkiállítást követően is napirendre került a kérdés, ám mostanáig kellett várni a megvalósításra. Végül elmesélte azt a néhány évvel ezelőtti találkozását gróf Széchenyi Zsigmond özvegyével, Mangi nénivel, amikor ígéretet tett arra, hogy ha ez a múzeum létrejön, akkor Széchenyi Zsigmond nevét viseli majd. Beszédét gróf Forgách Károly gondolataival zárta, aki először fogalmazta meg, hogy szükséges létrehozni a magyar vadászat tiszteletére egy olyan múzeumot, amely méltóképpen mutatja be hazánk páratlan vadállományát és vadászati hagyományait.

Fazekas Sándor vidékfejlesztési miniszter beszédében kiemelte, hogy a beruházással új idegenforgalmi látnivaló jött létre, amely nemzeti értékeinket is bemutatja.

A megnyitóünnepség végén Oláh Csaba, a Vadászati Kulturális Egyesület elnöke a Hubertus-kereszt arany fokozatú kitüntetését adta át Szabó Zsoltnak, Hatvan város polgármesterének, és a Hubertus-kereszt legmagasabb, gyémánt fokozatát adományozta dr. Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettesnek.

11 órakor, a kastély belső udvarában, a meghívottak szűk körében, a Vadász-kamara Kürtegyüttes csodálatos előadásával vette kezdetét a Széchenyi Zsigmond Kárpát-medencei Vadászati Múzeum hivatalos megnyitója. Áder János köztársasági elnök Széchenyi Zsigmondnak a csendről szóló gondolataival kezdte ünnepi beszédét, majd rámutatott: éljünk bár városokban, a természet az igazi otthonunk, és törvényei alól nem vonhatjuk ki magunkat. A természetben minden együttműködésre épül, mi, emberek pedig nem alkotói, hanem részei vagyunk a láncnak. Hozzátette: saját felelőtlenségünk nem kívánt hatásait már ma is a bőrünkön érezhetjük, ezért mindennél fontosabb, hogy óvjuk a környezetünket. Ehhez a most nyíló múzeum nagy segítséget jelent mindazoknak, akik nyitott lélekkel érkeznek ide. Hangsúlyozta, a ma átadásra kerülő múzeum azt üzeni, hogy mi, mai magyarok képesek vagyunk megújítani és továbbadni mindazt, amit elődeinktől örököltünk. A kastély és a múzeum megújítói értéket teremtettek, a felújított Grassalkovich-kastéllyal és a benne működő múzeummal pedig nemcsak Hatvan, de az egész ország gazdagabb lett.

A hivatalos megnyitót követően az ünneplő község a kastély udvarán lévő egykori kazánház épületéhez vonult át, ahol Hatvan város alpolgármesterének, Színyi Andrásnak és dr. Nagy Endre özvegyének, Berecz Katalinnak emlékező szavai után közösen leplezték le dr. Nagy Endre emléktábláját.

Az ünnepséget elegáns fogadás követte, majd a meghívottak megtekinthették a múzeumot, ahol a Kárpát-medence flórájának és faunájának, vadállományának interaktív elemekkel gazdagított bemutatása mellett helyet kapott a hazai halászat és horgászat történetének látványos bemutatója is. A kastély emeletén alakították ki a Széchenyi Zsigmond-emlékszobát, valamint a vadászat kultúrtörténetét és tárgyi emlékeit s az egyes vadfajok trófeájának alakulását, illetve a trófeabírálat rendszerét bemutató kiállítás is. A díszteremben világrekord gím- és dármtroféák kaptak helyet, de több terem foglalkozik a kastély történetével is, illetve helyet kapott egy, a barokk kor konyháját bemutató szoba is. A kastély épületszárnya időszaki kiállításoknak ad majd helyet, melyet a megnyitóra a Vadászati Kulturális Egyesület öltöztetett pompába neves alkotók képzőművészeti alkotásaival és természetfotóival. A kastély udvarának két melléképületét, az egykori mosodaépületet, illetve a korábban kazánházként üzemelő épületrészt elsősorban

a gyermekek vehetik majd birtokba: itt kapott helyet a játszóház, a foglalkoztató, a látványjászat, valamint a vadászati szimulációs játéktér is. A gyermekek számára azonban nemcsak a kastély és annak melléképületei, hanem maga az udvar is számos élményt tartogat: labirintus, szárazcsúszda, műkotorék, vadaskert – egészen biztos, hogy minden korosztály megtalálja majd köztük a maga kedvenc időtöltését. Megkockázatom, egy nap talán kevés is lesz arra, hogy mindent megtekintsenek, kipróbáljanak.

A Vadászati Kulturális Egyesület a színpadi programok és képzőművészeti kiállítás mellett történelmi vadászuha-bemutatót szervezett, a VKE Diana Vadász hölgy Klubja a Heves megyei Dianáknak köszönhetően pedig gyermekfoglalkoztatót működtetett, ahol kosárfonó, arcfestő és egyéb változatos kézműves foglalkozások várták a legifjabbakat.

Bán Beatrix

Áder János köztársasági elnök beszéde Hatvanban, a felújított Grassalkovich-kastélyban kialakított Széchenyi Zsigmond Kárpát-medencei Magyar Vadászati Múzeum megnyitóján

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

„Csend kell ahhoz, hogy megérezzük a mindenséget, hogy meghallhassuk az örökkévalóság szavát. A Csend az örökkévalóság alkotórésze. A világ elmúlik, de a Csend megmarad, azért érezzük azt, hogy mérhetetlen erő és el nem érhető bölcsesség rejlik a Csendben” – írta Széchenyi Zsigmond, akinek nevét a mai naptól viseli ez a múzeum.

A természetszerető emberek, köztük a vadászok, halászok, horgászok jól ismerik ezt a csendet. Nem a süket csendet, hanem azt, ami beszél hozzánk.

A csendet, ami csak a természetben szólít meg minket. És az élményt, ami valóban összeköti az embert a mindenséggel. Mindazzal, amit természetnek vagy – a manapság divatos kifejezéssel élve – természeti környezetünknek hívunk.

Mert ez a mi igazi otthonunk. Élünk bár a városok lüktető zajában, a modernebbnél modernebb ipari és technológiai csodák bűvöletében, a természet törvényei alól nem vonhatjuk ki magunkat. Ezért a 21. század emberének is szeretnie és tisztelnie kell a természetet.

Hiszen mióta ember az ember, ez az, ami körülveszi, ami táplálja, és ami kiapadhatatlan inspirációt jelent

a számára. Ha mi, emberek valóban uralkodni szeretnénk a természetben, akkor először meg kell tanulnunk engedelmeskedni neki.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim, kedves Természetszeretők!

A csend, amiről Széchenyi Zsigmond ír, nagy segítségünkre lehet annak megértésében, hogy a természetben csakugyan minden együttműködésre épül. Itt minden szoros kölcsönhatásban van egymással, és egyetlen eleven láncolatot alkot. Mi, emberek pedig nem alkotói, hanem részei vagyunk ennek a láncolatnak. És bár hajlamosak vagyunk arra, hogy a legerősebb szemnek tekintsük magunkat ebben a láncban, mégis könnyen a leggyengébb láncszemmé válhatunk. Hiszen mi, emberek nemcsak óriási teremtő erővel, hanem minden más fajnál nagyobb pusztító képességgel is rendelkezünk. Saját felelőtlenségünk nemkívánatos hatásait pedig már ma is bőrünkön érezzük. Ezért mindennél fontosabb, hogy óvjuk természeti környezetünket.

Ismerjük meg és szeressük erdeink, mezőink, vizeink világát! A bennük élő élőlények csodálatos életközösségeit. Állat- és növényvilágunk jellegzetességeit, halfajaink gazdagságát. S velük együtt ismerjük meg az ősidők óta vadászó és halászó ember mai kultúráját is. Hogy csakugyan így lehessen, ahhoz ez a most megnyíló múzeum is nagy segítséget jelent kicsinyeknek és nagyoknak, fiataloknak és lélekben fiataloknak... Mindazoknak, akik nyitott lélekkel érkeznek ide, a hatvani Grassalkovich-kastély kívül-belül megszépült, új és méltó funkciót kapott falai közé.

Bízom benne, hogy a kiállítás tárlatait végignézők nemcsak új ismeretekkel lesznek gazdagabbak, hanem az itteni múzeumi séta közelebb viszi őket a természet-hez is. Ahhoz a tudáshoz, hogy a természet szeretete és tisztelete valójában önmagunk, azaz saját emberi mivoltunk megbecsülését jelenti.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! E hányatott sorsú kastély megújítói és a múzeum megálmodói igent mondtak az önmagát megújító természet legfőbb parancsára. Arra a parancsra, amely az alkotó együttműködés erőit mozgatja mind a természetben, mind az általunk teremtetett emberi kultúrában.

Mindazok, akiknek köszönhetően ma itt lehetünk, igent mondtak, és értéket teremtettek. És ha körbenézünk, azt is láthatjuk, hogy milyen elismerésre méltó teljesítmények születnek ezekből az igenekből: múltunk

és épített örökségünk megbecsüléséből, természeti értékeink szeretetéből és tiszteletéből.

A Grassalkovich-kastély megújításával és a benne megnyíló múzeummal nemcsak Hatvan városa, hanem egész országunk is gazdagabb lett. Olyan érdekes és csábító hely jött létre, amely azt üzeni, hogy mi, mai magyarok képesek vagyunk megőrizni, megújítani és továbbadni mindazt, amit eleinktől örököltünk. Széchenyi Zsigmond szellemiségét éppúgy, mint ennek a történelmi kastélynak a szépségét.

Jó érzés, hogy a történelmi levegőjű terek, ahol számos kiválóság mellett József Attila és Thomas Mann is vendégeskedett egykor, a mai naptól ismét megtelnek élettel. A kiállítás révén közelebb kerülünk a csendhez, amiről Széchenyi Zsigmond írt, s amit az erdőben sétálva vagy a víz partján ülve hallhatunk meg.

Kívánom, hogy szerezzon ez a kiállítás sok új barátot a természetszeretőknek. Kívánom, hogy minél többen értsük meg Nobel-díjas természettudósunk, Gábor Dénes üzenetét: „Eddig az ember magával a természettel küzdött. Mostantól a saját természetével kell megküzdenie.”

Köszönöm, hogy meghallgattak. Csendjük és figyelmük megtisztelő volt számomra.

Idén Herman Ottó-emlékév

Minden vadászember előtt ismerős Herman Ottó neve. Sokan mint természettudóst ismerik, de legalább annyira volt ismert és elismert vadász is. Legtöbbször talán az általa írt – és Csörgey Titusz illusztrációival ellátott –, *A madarak hasznáról és káráról* című könyvét, valamint *A magyar halászat könyve* című kötetét ismerik. Bibliográfiája rendkívüli, több mint 1000 tételből áll, és a zoológiai témájú írások mellett megtalálhatóak benne nyelvészeti, néprajzi, régészeti tudományos munkák is.

Halálának 100. évfordulója alkalmából a Nemzeti Környezetügyi Intézet emlékévet hirdetett, melynek célja, hogy méltón mutassa be az utolsó magyar polihisztor munkásságát és életművét. A programok között szerepelnek előadások, megemlékezések,

tematikus bemutatók, vándorkiállítások, koncertek szerte az országban és határon túl is.

Újra kiadják Varga Domokos Herman Ottó életéről szóló könyvét, valamint a *Nyitott szemmel Herman Ottó útjain* című felfedező füzetet is. Valamennyi hazai általános és középiskola kap majd a kiadványokból, de a szervezők a határon túli magyar iskolákhoz is el kívánják juttatni őket.

Herman Ottó indította a Magyar Természettudományi Múzeum első tudományos folyóiratát. A múzeum vándorkiállítással emlékezik meg egykori munkatársáról, melynek címe: „Tudós természet

szetábrázoló Herman Ottótól a digitális leképezésig”.

Herman Ottó a Magyar Ornithologiai Központ (később Madártani Intézet) évkönyveként alapította az *Aquila* című madártani folyóiratot. Jelenleg a Védékfejlesztési Minisztérium által évenkénti gyakorisággal jelentetik meg a világ 8. legrégebbi madártani periodikáját.

A nemzeti park-igazgatóságok vezetett túrákkal, madármegfigyelésekkel, kézműves foglalkozásokkal, madárgyűrűzési bemutatóval csatlakoznak a programokhoz, valamint számtalan kulturális intézmény, fesztivál és civil szervezet rendez különböző programokat, vetélkedőket, megemlékezéseket és tudományos előadásokat az emlékév tiszteletére.

A Nemzeti Környezetügyi Intézet méltó módon felújítja a tudós hazánkban található szobrait, domborműveit és emléktábláit, valamint miskolc-felsőháromi sírját is. Az emlékév programja december 27-én, Herman Ottó halálának 100. évfordulóján, a sírjánál tartott közös megemlékezéssel zárul.

A különböző rendezvények folyamatosan nyomon követhetők az emlékév facebook-oldalán: <https://hu-hu.facebook.com/HermanOttóEv>

Herczeg Zoltán, Dr. Marosán Miklós

Az erdeiszalonka-monitoring értékelése

(A Nimród Vadászújság 2014. márciusi számában megjelent, „Célegyenesben” c. írás alapján)

A program kezdetétől fogva, évente tájékoztattuk az érdeklődőket az aktualitásokról, de eddig még nem válaszoltuk meg az öt évvel ezelőtt feltett alapkérdést: azt, hogy teljesülnek-e a tavaszi vadászat EU-s kritériumai.

Ezért – és mert sok téves információ kering a témával kapcsolatban – ebben a cikkben összefoglaljuk a legfontosabbat: vagyis mire jó a szalonkamonitoring, s mit értünk el vele.

Honnan indultunk?

A tavaszi szalonkavadászat problémaköre mindenki előtt ismert: már a 2004. évi EU-csatlakozás jogharmonizációja során is felmerült, de a megoldása érdekében tett akkori lépések nem bizonyultak elégségesnek. Ugyanakkor **teljes konszenzus volt a tekintetben, hogy a tavaszi szalonkavadászatot Magyarország fent kívánja tartani!**

Szerencsére az Európai Unió mind természeti adottságait, mind kulturális és gazdasági jellemzőit tekintve is rendkívül változatos, ezért mindig felmerülhet olyan körülmény, amely indokolja a közösségi szabálytól való eltérést. Ez az eltérés a derogáció. A derogáció nem engedélyezési eljárás, életbe léptetéséhez előzetes jóváhagyás nem szükséges, azonban szigorú feltételei vannak:

Csak más kielégítő megoldás hiányában (a) károkozás megelőzésére vagy (b) újranépesítés, szaporítási, valamint oktatási és kutatási célra, továbbá (c) kisszámú, ésszerű és szelektív hasznosításra lehetséges. A fentiek közül bármelyikkel is indokoljuk a szalonka tavaszi vadászatának derogáció általi megőrzését, azt csak szigorúan ellenőrzött feltételek és megfelelő monitoring, azaz az állomány helyzetének nyomon követése mellett tehetjük meg.

Az erdeiszalonka-monitoring 2009 tavaszán indult országos programjában a „kis szám” és a „nincs más kielégítő megoldás” feltételek vizsgálatát tűztük ki célul.

A „Vadászati tájékoztató dokumentum az Európai Gazdasági Közösség vadmadarak védelmében megalkotott 79/409. tanácsi irányelve alapján” szerint a „kis szám” a populáció teljes mortalitásának 1%-át jelenti. Az ilyen mértékű hasznosítás a tájékoztató szerint nem befolyásolja számottevően egy faj állományát.

A feladat egyszerűnek tűnt, ám a küszöbérték meghatározásához tudnunk kell a vonuló állomány nagyságát és annak mortalitását. Azonban erre alkalmas

időtartamú és kiterjedésű megfigyelési programra nem ismerünk más példát. Ezért az érdekeltek összefogására volt szükség. A monitoring megtervezését, a mintagyűjtési kvóták meghatározását és az adatok értékelését a **Szent István Egyetem Vadvilág-megőrzési Intézete** végezte. A vonulás megfigyeléséhez kapcsolódva a **Nyugat-magyarországi Egyetem Gerincesállat-tani Intézete** egyes populációs paraméterek becslését végezte el, ami a mortalitási arány és a teríték ivari összetételének meghatározása miatt volt fontos. A terepi

megfigyelések szervezését, az adatok összegyűjtését és rögzítését az **Országos Magyar Vadászkamara** és az **Országos Magyar Vadászati Védegylet** vállalta. A program legfontosabb része, az adatgyűjtés pedig **a terepi megfigyeléseket végző vadászok** feladata volt.

Fontos megjegyezni, hogy a program szempontjából a tudományos eredmény csak másodlagos. A tervezés, kivitelezés és értékelés lépéseinél is a legfőbb szempont az eredmények védhetősége.

Mindig a számunkra kedvezőtlenebb, az 1%-os küszöbérték alulbecslését adó módszereket választottuk. Ezzel látszólag magunk ellen dolgozunk, de eredményeink így biztosabb alapokon nyugszanak, jobban védhetők, továbbá egyértelműen bizonyíthatjuk felelősségtudatunkat a szalonka bölcs hasznosításában.

Mit végeztünk el?

A módszer részleteit már többször leírtuk, ezért itt csak az eredmények megbízhatósága szempontjából legfontosabbakat soroljuk fel. A monitoring tavasszal és ősszel egyaránt 12 héten keresztül, hetente egyszer elvégzett szinkronszámláláson alapul. Ez – a húzáson történő megfigyelés – nemzetközileg elfogadott számlálási módszer, számos európai országban alkalmazzák. Mivel hazánkban a fészkelő állomány elenyésző, túlnyomórészt a vonuló madarakat észleljük. A megfigyelési időszak tavasszal teljesen lefedte a vonulást, és ősszel is annak nagy részét. A heti megfigyelés, a standok egymástól való távolsága, a megfigyelési terület és idő korlátozása szalonkák többszöri észlelésének valószínűségét csökkenti.

A hosszú megfigyelési időszak és a 900 körüli megfigyelési pont a valós viszonyokat tükröző, statisztikailag megbízható eredményhez elegendő adatot szolgáltatott. Ezáltal egy Európában is egyedülálló tér- és időbeli lefedettségű és nagyságú adatbázis jött létre.

A vonuló állomány becslését kétféle módon, egy **biztonsági** és egy **összesített számítással** végeztük el. A biztonsági számításnál meghatároztuk a vonulás csúcsán észlelt madarak számát, míg összesítve számítottuk ki az állománynagyságot. Ezzel teljesen kizártuk a hosszan itt tartózkodó példányok többszöri számbavételét.

A második esetben a teljes időszakban észlelt madarak számát használtuk, melyet az ország erdőterületeire vetítve határoztuk meg a vonuló állomány nagyságát.

Megnyugtató eredmény, hogy **a vizsgált időszakban nem tapasztaltunk csökkenő irányzatot a vonuló szalonkaállományban**. Eszerint a szalonka védelmének szigorítása nem indokolt.

Tavasszal minden egyed igyekszik a költőterületre, hogy elég ideje legyen a fészekrakásra, a fiatalok felnevelésére és a vonuláshoz elégséges kondíció elérésére. Ezért rövid a tavaszi vonulás, és egy határozott csúcsa van. A tavaszi területhasználat sokkal „látványosabb”, mint az őszi. Ráadásul a madarak húzás közben jellegzetes hangokat adnak, korrognak és pisszegnek, ami még jobban megkönnyíti az észlelésüket.

Ősszel más a helyzet. A madarak a zord időjárás elől „menekülnek”. Csak akkor indulnak el, ha muszáj, és csak olyan messze mennek, ami okvetlenül szükséges. Többször, hosszabb időre megállnak, táplálkoznak, feltöltik a zsírraktáraikat. Csak egy erősebb lehűlés, fagyhullám ösztökéli őket a vonulás folytatására. Hogy mindez nem feltevés, bizonyítják a szalonkagyűrűzők tapasztalatai, a hosszabb, több csúcús vonulás, a késő decemberi, sőt januári szalonkaészlelések.

Az őszi megfigyelés módszertani gyengeségei miatt a mortalitást és annak 1%-át nem tudtuk az eredeti terveink szerint meghatározni. Ugyanakkor az említett vadászati tájékoztató dokumentumban rendelkezésre állnak hivatalos adatok az 1%-os küszöbérték meghatározásához. A publikált mortalitási adatok alapján az elsőévesek mortalitása 55–65%, míg ez a mutató az ezt követő években 40–50%.

Az ilyen mértékű mortalitás azt jelenti, hogy a populációnak mintegy a fele évente „lecserélődik”. Ezt a feltevést erősítik a mintagyűjtés során meghatározott fiatal-kifejlett arányok is (Farágó és mtsai. 2011).

Mivel mi tavasszal az éves mortalitásának nagy részén túl lévő állományt – tulajdonképpen a törzsállományt – becsljük, a mortalitás a fenti gondolatmenet alapján ezzel hasonló mértékű.

A vonuló állomány és a számunkra fontos határérték (a becslült mortalitás 1%-a) az 1. és 2. táblázatban látható. Az 1. táblázat a biztonsági becsléssel, tehát csak a csúcsban látott egyedek számával, a 2. táblázat pedig a teljes időszakkal számol. Tájékoztatásul bemutatjuk a mintagyűjtés terítékét, az utolsó oszlopban pedig ennek arányát az elméletileg lehetséges hasznosításhoz képest.

Akárhogyan is számoljuk, hazánk felett évente vélhetően több millió szalonka vonul át. Az első, 2009-es

Időszak	Becsült vonuló állomány tavasszal	Mortalitás 1%-a	Hasznosított	Hasznosítás aránya a mortalitás 1%-ához képest
2009	1 483 000	14 800	0	0%
2010	6 890 000	68 900	2502	3,6%
2011	6 780 000	67 800	3466	5,1%
2012	4 175 000	41 700	2179	5,2%
2013	5 753 000	57 500	f. a.	f. a.

1. táblázat: A becslült állományok tavasszal, a vonulási csúcsban észlelt szalonkák száma alapján (a hasznosítási adatok forrása az Országos Vadgazdálkodási Adattár)

Időszak	Becsült vonuló állomány tavasszal	Mortalitás 1%-a	Hasznosított	Hasznosítás aránya a mortalitás 1%-ához képest
2009	5 924 000	59 200	0	0%
2010	22 720 000	227 200	2502	1,1%
2011	26 451 000	264 500	3466	1,3%
2012	15 210 000	152 100	2179	1,4%
2013	28 317 000	283 200	f. a.	f. a.

2. táblázat: A becslült állományok tavasszal, a teljes megfigyelési időszak során észlelt szalonkák száma alapján (a hasznosítási adatok forrása az Országos Vadgazdálkodási Adattár)

év kiugróan alacsony adata kíván némi magyarázatot. Ebben az évben még nem volt teljesen kidolgozott a módszer, hiszen ekkor kezdtük a munkát, és korábban senki sem csinált még hasonlót.

Látszik, hogy az egyes évek között nagy különbségek vannak, sőt a két módszerrel végzett becslés is eltérő mértékű változásokat ad az évek között. Az eredmények még finomíthatók más begyűjtött adatok figyelembevételével, de nagymértékű változást nem várunk. **Eredményeink alapján a magyar szalonkateríték messze az EU-irányelv által meghatározott maximális érték alatt van.**

A sarkalatos „nincs más kielégítő megoldás” feltétel indoklása kicsit nehezebb. A jól ismert tavaszi vadászat melletti érvelések a tárgyalásokban nem elég fajsúlyosak, **nyomósabb biológiai érvek kellenek.**

A tavaszi vadászat alternatívája az EU által nem kifogásolt őszi vadászat lenne. Ugyanakkor az őszi megfigyelések tapasztalatai alapján azt tudjuk bizonyítani, hogy a tavaszi vadászati mód ősszel nem hatékony, az **őszi vadászat csak más, a vonulás közben megpihenő állományt nagymértékben veszélyeztető módon lenne megoldható.**

Gondoljuk meg, melyik jelent kisebb veszélyt a szalonka állományára: a tavaszi húzáson való, nagyon korlá-

tozott és ellenőrzött vadászat vagy az őszi, kutyás keresővadászat és a hajtások, amiket nem tilt a madárvédelmi irányelv. Meglátásaink szerint az erőt gyűjtő állomány számára az őszi vadászat komoly veszélyt jelentene, és nem teljesülne az EU által előírt szelektivitás sem, ami a tavaszi húzásnál teljesül, hiszen ennek során csak a korán húzó madarak és – a soproni kollégák hosszú adatsorai alapján – nagyobb eséllyel a kakasok kerülnek terítékre. Ez pedig az állomány számára biztosan kisebb veszélyt jelent. Ősszel, a többféle és hatékonyabb vadászati mód miatt, valószínűleg sokkal több madarat lehetne elejteni. Ehhez járulna még, hogy amennyiben több vadász érdeklődne az ilyen vadászatok iránt, az még tovább növelné a terítéket. A fiatal–öreg arányokat és a mortalitási adatokat figyelembe véve, a mostani tavaszi terítékünk akár 3–4-szeresét meghaladó őszi teríték már bizonyosan nagyobb veszteséget jelentene még a törzsállományban is, mint a jelenlegi tavaszi vadászat.

Összegezve, bár még az első szakaszt sem fejeztük be, hiszen ez az év még hátravan, megállapíthatjuk, hogy a magyar gyakorlat a jelen szabályozásnak megfelelő, kíméletes, szelektív és fenntartható. Ezt bizonyítja, hogy az EU részére minden évben megküldött derogációs jelentésre eddig nem érkezett kifogás. A szalonkamonitoring-program tehát sikeres.

A fentiek mellett a programnak van még más hozzá-
 zádeka is, amelyet a magunk részéről legalább ennyire
 fontosnak érzünk. A program eredményességét a részt-
 vevők együttműködése tette lehetővé. A VM illetéke-
 seitől az érdekképviselők szakemberein keresztül a
 kutatóhelyekig, mindenki hozzájárult a maga munkájával.
 A legfontosabb szereplők mégis a terepi megfigye-
 lők voltak, akik elfogadták a kutatóhelyek érveit, és a
 meghatározott módszertannak megfelelően, kitartóan
 végezték a megfigyeléseket. Külön értékesnek tarjuk,
 mivel ez az EU-nál előny, hogy nem államilag, felülről
 megszervezett, finanszírozott és ellenőrzött programról
 van szó, hanem az érdekelt csoport a saját szervezeteivel
 és saját forrásainak, saját munkájának felhasználásával
 érte el az eredményeket. A program legfőbb elemeit
 valószínűleg 2014 után is fenn kell tartani. Ezekről a
 tárgyalások elkezdődtek. A döntésekről az illetékesek
 bizonyára tájékoztatni fogják a vadászközvéleményt.
 Addig is a magunk részéről köszönjük mindenki se-
 gítségét. Sikeres megfigyeléseket és szép élményeket
 kívánunk erre az évre is!

Szemethy László, Schally Gergely, Bleier Norbert

Tájékoztatás az erdeiszalonka-monitoring ellenőrzéséről

A Pest Megyei Kormányhivatal Földművelésügyi Igaz-
 gatóságának Vadászati és Halászati Osztálya 2014.
 március 10. és április 10. között szűrőpróbaszerűen
 ellenőrizte az erdeiszalonka-monitoring programjának
 keretében kiadott – meghatározott meny-
 nyiségű szalonka elejtésére is enge-
 délyt adó – határozatokban foglaltak
 végrehajtását, az ezzel kapcsolatos
 szabályok, korlátozások betartását.
 Hat vadászatra jogosultnál összesen
 14 monitoringponton ellenőriztünk,
 ami kiterjedt a résztvevők által folytatott
 tevékenység szabályszerűségének vizsgálatára is.

Felhívjuk a programban részt vevők figyelmét
 arra, hogy terítékjelentési kötelezettségüknek határ-
 időn belül tegyenek eleget a vadászati hatóság felé is.
 A mintavételezésre (kisszámú hasznosításra) vonatkozó

Felhasznált irodalom:

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA (1979):
 A TANÁCS IRÁNYELVE a vadon élő madarak
 védelméről (79/409/EGK).

Csányi S., Lehoczki R., Sonkoly K. (szerk.) (2012):
 Vadgazdálkodási Adattár – 2010/2011. vadászati év.
 Országos Vadgazdálkodási Adattár, Gödöllő, 52 pp.

Csányi S., Sonkoly K., Lehoczki R. (szerk.) (2012):
 Vadgazdálkodási Adattár – 2011/2012. vadászati év.
 Országos Vadgazdálkodási Adattár, Gödöllő, 52 pp.

Csányi S., Tóth K., Schally G. (szerk.) (2013): Vad-
 gazdálkodási Adattár – 2012/2013. vadászati év (ja-
 vított kiadás). Országos Vadgazdálkodási Adattár,
 Gödöllő, 52 pp.

Faragó S., Fluck D., László R. (2011): Az erdei szalonka
 ivari és korviszonyainak, valamint vonulásdinamiká-
 jának vizsgálata 2010 tavaszán Magyarországon. In:
 Pechtol János (szerk.): Vadászévkönyv, 2011. Buda-
 pest, Dénes Natur Műhely Kiadó – Országos Ma-
 gyar Vadászkamara, 2011. pp. 128–135.

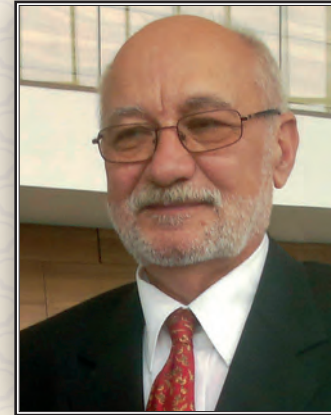
Vadászati tájékoztató dokumentum az Európai Gaz-
 dasági Közösség vadmadarak védelmében megal-
 kotott 79/409. tanácsi irányelve alapján. „A madár-
 védelmi irányelv”.

egyedszámok összesítésénél ügyeljenek a pontosságra,
 mert korábban sajnos már előfordult, hogy a kutatóhe-
 lyeknek, a program koordinátorainak és a hatóságnak
 is más-más számot jelentettek. A hatósági ellenőrzés
 kiterjed a beírókönyvekben foglaltaknak, a
 vadgazdálkodási jelentésekben szereplő
 adatoknak, valamint a tavaszi sze-
 zon terítékjelentésének összeveté-
 sére is. A hibás, hiányos vagy elma-
 radt adatszolgáltatás nemcsak bír-
 ság kiszabását, hanem a programból
 való kizárást is maga után vonhatja, ez
 esetben ugyanis a „Vadászszövetség” nem köt
 szerződést a vadászatra jogosulttal.

*Pető Zoltán
 osztályvezető*

Jó vadászatot!

GRATULÁLUNK!

**Nagy Istvánnak
 a Magyar Érdemrend
 lovagkeresztjéhez**

**Semjén Zsoltnak
 a Hubertus-kereszt
 gyémánt fokozatához**

**Kósa Ferencnek
 a Magyar Vadászatért
 kitüntetéshez**

**Szatmári Zoltánnak
 a Nimród-
 éremhez**

Megváltoztak az állami vadászvizsga szabályai

A vidékfejlesztési miniszter a 126/2013. (XII. 17.) számú VM-rendelete szerint változott az állami vadászvizsga szabályzata.

A rendelet igen jelentős változásokat hozott, amely szerint:

- vadászvizsgát csak a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal által regisztrált és engedélyezett vizsga-előkészítő tanfolyam elvégzése után lehet tenni;
- a tanfolyamnak legalább 100 óra időtartamra kell kiterjednie, amelyből 70 óra az elméleti, 30 óra a gyakorlati foglalkozás. A vadászjelölteknek az elméleti foglalkozások legalább 80%-án, a gyakorlati foglalkozások 100%-án részt kell vennie;

- a vizsgázók száma egy napon nem haladhatja meg a 20 főt;
- a vizsga díja 20 ezer forint;
- az eredményes gyakorlati vizsgához sörétes fegyverrel 15 db korongból 6 találatot kell elérni; golyós lövészet esetében a hatályos jogszabály szerint nagyvad elejtésére alkalmas, tolózáras, távcsöves, gyorsítóval ellátott, tárazható golyós lőfegyver az előírás, amellyel 3 értékelt lövéssel 21 köreget kell elérni.

A vizsgaszabályzat teljes terjedelemben megtalálható a www.omvkpest.hu „Fontos jogszabályok” oldalon.

Nagy István, titkár

Kettőt egy menetben

A fenti címmel arra szeretnék utalni, hogy megyei vadász kamaránk két kötelezettségének, illetve feladatának tett eleget 2013. november 14–15-én. Egyrészt a hivatásos vadászok kötelező éves szakmai továbbképzésére, másrészt a 2012. évi CXX. törvény által előírt rendészeti vizsga megszervezésére került sor.

A megyei kormányhivatal földművelésügyi igazgatósága biztosított számunkra termet, ahová a nagyszámú érintettet össze tudtuk hívni. Ezt a komoly segítséget ezúton is szeretnénk megköszönni a hivatal vezetőinek.

A szakmai továbbképzés témája volt a védett ragadozó madarak illegális mérgezésének megelőzése, a természetvédelmi hatóságokkal való együttműködés lehetőségeinek ismertetése, valamint az apróvad-gazdálkodást érintő élőhelyfejlesztés kilátásai a változó EU-s szabályrendszerek mellett.

Az előadást a Vadvilág-megőrzési Intézet munkatársa, Szemethy László tartotta a tőle megszokott, mindenki számára élvezhető, de mégis lényegre világító stílusban.

A 2012. évi CXX. törvény „az egyes rendészeti feladatokat ellátó személyek tevékenységéről, valamint egyes

törvényeknek az iskolakerülés elleni fellépést biztosító módosításáról” a hivatásos vadászoknak – ugyanúgy, mint a többi rendészeti feladatot ellátó szakma érintettjének – rendészeti vizsga letételét írja elő.

Kamaránk első lépésben tájékoztatást küldött a megye vadászatra jogosultjainak, majd megszervezte az online képzéshez szükséges regisztrációt, a gyakorlati képzést, illetve a vizsgát. Nógrád és Pest megye esetében a gyakorlati képzést az Adyligeti Rendészeti Szakközépiskola oktatói végezték, akik a mindennapi életben felhasználható tudást adták át a hallgatónak. A vizsga jól sikerült. Száznál több kolléga tette le az előírt elméleti és gyakorlati vizsgát.

A fenti jogszabállyal kapcsolatos személyes véleményem: a hivatásos vadászok régi óhaja volt, hogy nagyobb törvényi védeltséget kaphassanak napi munkájuk végzése során. Nyilvánvalóan helyeselendő, hogy az egymás mellett működő, rendészeti feladatot is ellátó szakmák (erdész, halór, mezőőr, vadőr stb.) képviselőinek jogosultságát, hatásköreit egységes jogszabályban

célszerű meghatározni. Azt is tudjuk, hogy a rendszer tökéletes működéséhez időre lesz szükség. Halank merem megjegyezni, hogy „némi homok került a gépezetbe”. Egy példával szeretném ezt illusztrálni. Van nekem egy kollégám, aki Komárom-Esztergom megyei lakos, így az ő vadászjegyét, kamarai nyilvántartását a Komárom-Esztergom megyei kamara végzi. Mivel a mondott személy Pest megyei vadászterületen teljesít szolgálatot, ezért esküjét és szolgálatteljárati naplóját a Pest megyei vadászati hatóság állítja ki. Fegyverügyeit a lakhelye szerint illetékes dorogi rendőrhatalóság intézi, de mivel munkáltatójának székhelye Nógrád megyében van, így hivatásosvadász-igazolványát, jelvényét, illetve nyilvántartásba vételét a Nógrád Megyei Rendőr-főkapitányság végzi Salgótarjánban.

Bízom benne, hogy a példa viszonylag ritka eset, és a különböző nyilvántartások előbb-utóbb utat találnak egymáshoz.

Guzsik Alfréd
hivatásos vadász alelnök

Ahogyan mi neveltünk

Tavaly kotlóssal neveltünk fácáncsibét, ennek eredményeit szeretném ismertetni, a nevelés során felmerült problémákat, sikereket értékelni, elemezni. (A programot egyik tagunk finanszírozta, mivel a közgyűlésünkön érdemi döntés erről nem született.)

Munkánkhoz Roik Róbert (Homokpuszta) segítségét kértük, bár a mi lehetőségeink némileg eltérő módszert igényeltek. Egy 1930-as nevelési útmutatást vettünk alapul, melynek módosításával tudtuk a lehetőségeinket kihasználni. Nevelésünket elő- és utónevelésre bontottuk. Az előneveléshez adott volt egy bekerített, parkosított gyárudvar, ahol az őrzés terhei nagymértékben csökkenthetők voltak. Az utónevelést egy kaszálatlan rekettyefüzes, bokros gyepen végeztük, amelyet kisparcellás földek és kisebb-nagyobb nádasok, csatornák határoltak.

A kiválasztott nevelő- és kibocsátó-területeken a ragadozógyérítést csak késve tudtuk kezdeni, mégis sikerült megfelelni a komoly szakmai kihívásnak. A területet a visszatartó kábeles csapdákkal lecsapdázva sikerült elérni, hogy a közel 500 hektáron egyetlen lakott koterék nem maradt, a nevelés kezdetétől szeptember

közepéig rókafogás nem történt, a nevelő közelében az élő csalis ládacsapda is csak kutyát fogott. A koterékokat kutyával is átvizsgáltuk, de így sem találtunk köztük lakottat. Ezen az 500 hektáron 6 darab visszatartó kábeles csapdát és 3 darab ládacsapdát, a szarkákra négy Larsen-félét, a dolmányos varjakra négy svéd csapdát használtunk.

A költéshez, neveléshez első nekifutásra – ismert baromfitelepről – pulykakotlókat vásároltunk, igen magas áron. (A telepre egészségügyi okból be sem mehettünk.) A kapott 7 pulykából 2, azaz kettő darab kotlott, a többi a csibéket nem fogadta el, verték vagy agyonnyomták őket. A kettő viszont példás anyának bizonyult! A „pulyka-kudarc” ellenére nem adtuk fel: helyette újból csibét rendeltünk, és a faluban kutatást rendeztünk kotlósok után. A nevelési program ellenlábasai szerint „vesztésre álltunk”, de egy-két nap alatt sikerült a kívánt kotlómennyiséget összeszednünk, sőt tíz darabot még más társaságoknak is szerezni tudtunk.

Ezekkel semmi baj nem volt a csibék elfogadása körül! (Itt kiemelném a kotlók kiválogatásának fontosságát: csak amelyekben biztosak vagyunk, azokat vásároljuk meg, fajtától függetlenül!)

A vásárolt kotlókat külső-belső élősködők ellen kezeltük, majd kotlósládába helyeztük őket kilámpázott tojásokra, majd a bujtatás időszakában a keltetőből 5-5 tojást tettünk alájuk a rossz tojások helyett. A kelés hibátlan volt: a keltetőből hozott csibéket a kotlósok kivétel nélkül elfogadták. A sötétben 15-20 csibére kiegészített családokat nevelőládákba helyeztük az előnevelőnek kiválasztott udvarra. Az udvar kerítését villanypásztorral erősítettük. Az első pár napban minimális elhullásunk volt, valószínűleg a nálunk kelt csibék későn ettek-ittak, de számuk elenyésző volt. A csibéket terelővel zártuk, és csak a harmat felszáradása után engedtuk ki. Majd az első kiugráskor kinyitottuk a tereleket, ami a harmadik-ötödik napon történt. Éjszakára a nevelőket zártuk a csibék beülése után.

Az etetést jó minőségű táppal kezdtük. Itatásra szőlőcukros teát, majd pár nap után almaecetes vizet használtunk. A vitaminokat tiszta vízben oldva adagoltuk. A csibék tápfogyasztása minimális volt, hisz az első naptól kezdve a rovarokat részesítették előnyben. Öröm volt nézni az egész nap bogarászó csibéket, amint vadászatot tartottak egy-egy szöcskére, lepkére.

Az utónevelésre kiválasztott területet villanypásztorral kerítettük, négy sor drótot használva. Az egyhektáros területen húszméterenként másfél méter széles – magas

tarlós – sávokat alakítottunk ki. A ládák helyét húsz-huszonöt méterenként alakítottuk ki fahamus, homokos terítéssel, gallyazófák közelségével. Az 1930-as könyv szerint 5-6 hetes korban kell a telepítést végezni – ez nem minősült igaznak, mivel a negyedik héttől a csibék csak részben éjszakáztak a nevelőládában. Inkább a nevelőládák tetején és a ládák környékén gallyaztak, így zárhatatlanná váltak. Az első turnus maradéka így szállíthatatlanná vált, és maradt az előnevelő helyen. A második turnust ezért már háromhetes korukban átszállítottuk az utónevelés helyére. A nevelők alá aljdeszkát helyeztünk a szállíthatóság végett, és bezárás után utánfutóra pakolva hordtuk át az utónevelőbe. Az új helyet a csibék hamar belakták, és egyre nagyobb körben mozogtak.

A csibék egészségesek és kifogástalan külleműek voltak az egész nevelés során. A kotlósoknak adott tört szemet hamar felvették, és az önetetőknél adott táphoz így tört szemet is keverhettünk. A takarmányváltás ezáltal zökkenőmentesen sikerült. Az itatást önetetőkkel oldottuk meg, először a ládánál, majd a nevelő környékén bővítettünk egyre nagyobb körben. Az etetés is önetetőkkel oldottuk meg, hasonlóan az itatókhoz. A takarmányfogyasztás a számítottnál jóval kevesebb lett, viszont az ivóvíz fogyása megdöbbentően magas volt. Az etetést-itatást egész évben folytattuk, cukorrépával kiegészítve. A kiválasztott 500 hektáron 20-20 önetetőt-önetitót helyeztünk ki a meglévő etetőkön felül.

A csibéket először 24 órában, majd 6 hetes koruk után csak éjszaka őriztük; 12 hetesen már csak a vilanypásztor vigyázott rájuk, végül októberben azt is elbontottuk. Csak a napi többszöri ellenőrzés maradt.

A vadászatot december végére ütemeztük, kb. 10-15%-os eredménnyel (ami 1:1-es ivararánnyal kakasra számolva, 20-30%!). A madarakat sajnos nem jelöltük meg, így a nevelés sikerének megítélésében többfé-

le vélemény volt. Mégis: a legutóbbi közgyűlésünkön ellenszavazat és tartózkodás nélkül 500 csibe neveléséről döntött a Vt. tagsága. Tehát aki látta, vagy részt vett a nevelésben, egyértelműen a módszer mellé állt.

A módszert tehát bárkinek ajánlom, aki elsősorban a törzsállomány pótlásában gondolkodik, és emellett minőségi kis terítékes vadászatokra vágyik. A nevelt fácánok nem voltak megkülönböztethetők a vad madaraktól. Ezt a visszavadászat során néhányan problémaként jelezték számomra – magam viszont inkább dicséretként értékeltem.

A nevelés alapfeltétele a folyamatos, egész éves ragadozókontroll, itatás, etetés, a kisméretű sávok vadföldek létesítése. Itt említeném meg a vadőrök 400-500 hektáronként való – az ausztriai látogatásunk során tapasztalt – alkalmazását, ami számomra akkor túlzásnak tűnt, de – mint az bebizonyosodott – tényleg lehet dolgozni a munkaidőt ekkorra területen is. Sőt!!!

Egy csibe felnevelése 750 Ft-ba került, a felszerelés pedig csibéknél 800 Ft-tal emelte a költségeket, ami szerintem a legolcsóbb megoldás a törzsállomány dúsitásához és a színvonalas vadászathoz.

Viszont: a kotlóssal történő nevelés NEM ALKALMAS 90%-os visszavadászásra, és a befektetés 100%-os visszatérítésére! Aki ezt szeretné elérni, más módszerrel neveljen – de én azt inkább csak tárolásnak nevezném!

Sajnos semmiféle támogatást, pályázati lehetőséget nem sikerült találnunk. Szomorúsággal tölt el, hogy előbb pályázhatunk napkollektorra vagy vadászház építésére, bővítésére, mint az apróvad-gazdálkodás fejlesztésére, 200-300 fácán nevelésére, csapdák vásárlására vagy bármilyen vadvédelmi, élőhelyvédelmi, tenyésztési munkához kapcsolódó tevékenységre, eszközre...

*Török Pál
hivatásos vadász*

Vendégségben a pusztavacsi trófeaszemle

A tradicionális helyszínről való elmozdulás jelen esetben nem marketingcélokat szolgált, bár a térségi dártrófeaszemlének mindig van egy figyelemfelkeltő attitűdje is. Az egyszerű és fizikai alapokon nyugvó ok a pusztavacsi vendégház újjáépítése, míg az elvi alapokkal megtámogatott ok a térségi együttműködés szimbolizálása volt. A két kiváló ok együttese és a Nagykőrösi Nagyerdei Vadásztársaság évekkel ezelőtt tett meghívásának elfogadása eredményeként, 2013. november 8-án, a nagykőrösi Szarvas-kastélyban rendezték meg a VII. térségi trófeamustrát.

Az igazán impozáns környezetben megtartott találkozó a hagyományoknak megfelelően baráti, jó hangulatban és a szakmai épülés, tanulságszerzés szellemében telt. Közel száz darab, a 2013-as barcogás idején terítékre került trófeát állítottak közszemlére. Az elejtések a közös szakmai alapokat, gazdálkodási elveket magukénak érző, egymással szomszédos, hét vadászatra jogosult területén történtek. A következő idénybeli

megfontolt döntéshozást elősegítő céllal, az elejtésre engedélyt adó kísérő vadásznak ezúttal is minden, általa terítékre hozott trófea mellé ki kellett állnia, és az esetleg bíráló szempárok előtt megvédenie döntését. Öröndetes tény, hogy az esetek döntő többségében a hivatásos vadász állt oda, azaz a lapátosokat már mindenhol a hivatásos vadászok kíséretében lehet csak elejteni. A másik öröndetes tapasztalat az volt, hogy kevés olyan trófea akadt, amikor valóban bírálatra (ez alatt a negatív kicsengésű bírálatot értem) kellett számítani, és ezekben az esetekben maga a kísérő vadász vezette fel a hibázás tényét. Általában már az elejtés körülményeiről szóló beszámolókból is kiderült, hogy alapvetően nem a szakmaiatlanság miatt szólt a kürt az esetleg az elvártnál korábban terítékre került bika mellett. Az elejtés körülményeiről szóló elbeszélések egyébként rendkívül színessé és egyedivé tették a szemlét. Őszinte önvizsgálatot tartva, sok esetben nemcsak a tényleges elejtő, hanem a történeten egyébként ki-

valóan derülő szemlélő is magára ismerhetett. Biztos vagyok benne, hogy nem csak a „főszereplővel” fordult elő az eggyel kevesebb lőszer zsebbe rakása vagy a távcső hirtelen és érthetetlen elhomályosodása, netán az örömkönnyek lábremegéssel kombinált előtérése.

Az immár hetedik alkalommal megtartott szemle évről évre jól mutatta a trófeák minőségének az egységes bírálati és állománykezelési szempontok szerint végzett munka során történő javulását. Talán a harmadik alkalommal örültünk együtt az első (!) 4 kg fölötti trófeának, aztán a negyedik alkalommal sikerült az első 200

IP feletti trófeát bemutatni. Az ötödik szemle büszkesége az 5,17 kg-os agancs volt, a hatodik év eredménye pedig a kifejezetten sok igazán koros, érett bika elejtése és a magas átlagos trófeatömeg volt, kiugró súlyú vagy pontszámú egyed nélkül. A NEFAG Zrt. pusztavacsi vadászterületéről bemutatott trófeákra most is ugyanez volt a jellemző. A legmagasabb tömegű és pontszámú trófea tömege 4,96 kg, minősítése 200,93 pont. Kiemelkedő eredménynek tekintjük azonban – és a gazdálkodási szempontok helyességének visszaigazolásaként értékeljük –, hogy a bemutatott 60 agancsból 21 volt legalább 10 éves bírálati korú, és a trófea tömege 20 esetben haladta meg a 3,5 kg-ot. Az érmesek is emelkedő arányban voltak: 11 db bronz-, 4 db ezüst-, 12 db aranyérmes lapátos tiszteletére szólalt meg az éremfanfár.

A rendezvény szellemisége, szervezetsége, méltósága a korábbi éveknek megfelelő, mindenképpen dicséretre méltó volt. A helyszín előkészítése is megszokottan magas színvonalú volt az új helyszín ellenére, de a vendéglátás minőségét külön dicséret is illeti. Köszönjük a Nagykovácsi Nagyerdei Vadásztársaságnak mindezt. A Pipacs Vadászklubtagok most is szépen keretbe foglalta az eseményeket, és segítette a vadászati kultúra ápolását, továbbadását. Jövőre újra szemlére bocsátjuk a dambikavadászat főszekciójának eredményét, immár visszatérve a megújult pusztavacsi vendégházba.

*Fehér Sándor
termelési és kereskedelmi
vezérigazgató-helyettes*

„Parkerdei” trófeaszemle Galgamácsán

A Pilisi Parkerdő Zrt. 2013. október 8-án gímszarvastrófeaszemlét tartott a galgamácsai vadászterületén. A rendezvényt a vadászkiert felhangzását követően *Zambó Péter*, az erdőgazdaság vezérigazgatója nyitotta meg, köszöntve a nagyszámú szakközönséget. A szemlén a hazai és külföldi vendégvadászok által a társaság vadászterületein a bögési szezonban elejtett szinte valamennyi gímbika trófeáját kiállították, melyek között néhány kapitális méretű is volt. A résztvevőket 151 kiállított trófea impozáns látványa fogadta, szemléletesen bemutatva számukra a cég vadászterületén élő gímállományt, illetve annak minőségét. A kiállított trófeák közül 6 arany-, 17 ezüst- és 46 bronzérmes lett a Nemzetközi Vadászati és Vadvédelmi Tanács (CIC) pontrendszere alapján; összességében a trófeák 46%-a ért el érmes minősítést. A vadászati idényben elejtett és egyben a szemlén kiállított legnagyobb agancs 12,74 kg tömegű volt, 229,55 CIC-ponttal, amelynek viselőjét a galgamácsai vadászterületen hozták sikerrel terítékre. Az idei év a bögési

időszak több mint egyhetes csúszásához képest is jól sikerült, a korábbi évekhez hasonlóan. A Pilisi Parkerdő Zrt. az utóbbi években rendszeresen megrendezi a trófeamustrát, törekedve a szakmai fejlődésre, a gímállomány minőségi javítása érdekében.

PPZrt.

A vadászati szaksajtó több-kevesebb rendszerességgel közöl információkat a civil szervezetek (vadásztársaságok) alakításáról, bírósági bejegyzéséről, adózási és működési szabályairól. Az alábbi írás – gyakorlati tapasztalatok alapján – a megszűntetés, végelszámolás szabályaiban ad eligazítást. (Szerk.)

Eljárási szabályok vadásztársaság megszűnése esetén (végelszámolás)

A vadásztársaságok – akár területes, akár terület nélküli (bérkilövő) – 2012. január 1-jétől a civil törvény hatálya alá tartoznak. A társaságot érintő bármely szervezeti változást – így a megszűnést is – a civil törvény előírásainak megfelelően kell végrehajtani. Saját – gyakorlatban végigjárt – példánkon szeretném bemutatni a nem egyszerű folyamatot.

Vadásztársaságunk az 1998. évben elveszítette az 1960

óta meglévő területét, így a továbbiakban mint bérkilövő társaság működött, egészen 2013 szeptemberéig. Tagjaink az idők során megöregedtek, néhányan meghaltak, mások anyagilag ellehetetlenültek; a frissítés hosszabb távon nem hozott eredményt, a nyolc főre csökkent létszámmal nem tudtunk vadászokat szervezni (vásárolni). Ekkor és ezért kellett meghoznunk – nehéz szívvel – a döntést a megszűnésről.

A megszűnéssel kapcsolatos eljárást az alábbiakban ismertetem.

1. Szabályosan összehívott közgyűlésen kell a tagságnak kinyilvánítania a megszűnés elhatározását és a megszűnés időpontját. A megszűnésre irányuló kérelmet a nyilvántartó bírósághoz kell beadni, az *Egyesület változásbejegyzés iránti papír alapú kérelme* című nyomtatványon. (Figyeljünk a nyomtatvány 20.1. sorára, mert a szervezet neve után a „v. a.” (végelszámolás alatt) bejegyzést kell tenni.

A kérelemhez csatolni kell:

- a közgyűlési jegyzőkönyvet;
- a közgyűlés jelenléti ívét, melyen a tagok lakcímét is fel kell tüntetni;
- amennyiben a közgyűlésen nem minden tag vesz részt, a közgyűlési meghívót;
- valamint a megválasztott végelszámoló összeférhetetlenségi nyilatkozatát, a megfelelő nyomtatványon.

- 1/a. A vadásztársasági zárómérleget és a pénzügyi beszámolót – amelyet egy újabb közgyűlésen a tagságnak el kell fogadnia – a megszűnés időpontja előtti napra kell dátumozni. A két közgyűlési jegyzőkönyvet és a hozzá tartozó dokumentumokat célszerű egyszerre elküldeni, mivel az első közgyűléstől számítva 30 nap áll rendelkezésünkre. A NAV-hoz a közgyűlésen elfogadott pénzügyi beszámolót és a mérleget szintén el kell küldeni.

Megjelentetés végett a pénzügyi beszámolót az Országos Bírósági Hivatalhoz is el kell juttatni. (A pénzügyi beszámoló és a mérleg elkészítésével célszerű hozzáértő szakértőt, könyvelőt megbízni.)

2. Amennyiben a bíróság nem kér hiánypótlást, levélben VÉGZÉS formájában elrendeli a szervezet végelszámolását. A végzés jogerőre emelkedése után a bíróság megjeleníti a civil szervezetek csőd- és felszámolási eljárások cím alatt a www.birosag.hu honlapon. A honlapot a végelszámolónak kell figyelemmel kísérnie, és 40 nap elteltével a bíróságnak jelenteni kell az esetleges hitelezői igényeket.
3. A végelszámolás befejezése után a végelszámoló köteles a bírósághoz benyújtani a hitelezői igénybejelentésről készített jegyzéket – *abban az esetben is, ha hitelezői igény nem merült fel* –, valamint a közgyűlés által elfogadott, a végelszámolás utolsó üzleti évről készült pénzügyi beszámolót és mérleget. Mellékelni kell a közgyűlés jegyzőkönyvét és a jelenléti ívet is.
4. A végelszámolás lefolytatását követően, a törvényszék a végelszámoló kérelmére a szervezetet törli a nyilvántartásból.

A szükséges nyomtatványok letölthetők a bíróság honlapjáról.

Ebből a „rövidke” tájékoztatóból is láthatjuk, hogy nem könnyű a vadász élete.

M. V.

VADÁSZNAPOK

2014. május 24.

Fót: „Vadászat a művészetben”

2014. május 25.

Kóhalm: kopjafa-koszorúzás

2014. június 21.

Nagymaros: Kittenberger-emléknap

2014. augusztus 30.

Kisgyarmat (Sikenička), Szlovákia: szlovák–magyar (nemzetközi) vadásznapi

2014. október 04.

Törtel: Gerje menti vadásznapi

Kutyás hírek

Az Országos Magyar Vadászkamara Fővárosi és Pest Megyei Területi Szervezetének kynológiai szakbizottsága újjáalakult. Alakuló ülésüket ez év február 25-én megtartották. A bizottságba a különböző vadászati módoknál alkalmazott vadászkutyafajta-csoportok elismert szakemberei kaptak felkérést.

A szakbizottság a vadászkutyák alkalmassági vizsgáinak (rövidítve: VAV) Pest megyében való megszervezését tekinti elsődleges céljának. A vadászati jogszabályok előírásai szerint ugyanis csak VAV-val rendelkező vadászkutyák vehetnek részt vadászon.

A további célok között szerepel, hogy a vadászkutyák képzése és vadászon történő vezetése terén az

érelklödök segítséget kapjanak, illetve a vadászatokon olyan kutyák vegyenek részt, amelyek teljesítményükkel felkeltik a vadászkutyák iránt eddig érdektelenséget mutató vadásztársak figyelmét, és felébresztik igényüket egy ilyen használati kutya iránt.

A VAV-ra felkészítő tanfolyamokkal, a vizsgaidőpontokkal, valamint a vadászkutyás programokkal kapcsolatosan az érrelklödök a www.omvkpest.hu honlap gyorskereső menüpontjában találhatnak részleteket.

A megyei szakbizottság kész a vadászkutyás rendezvények támogatására.

Török Zsolt,
a kynológiai szakbizottság elnöke

A „VADON ÉLŐ ÁLLATOK KARÁCSONYA” tizenötödösör

A Vadászati Kulturális Egyesület Matula Programjának keretén belül, ebben az évben immár 15. alkalommal rendeztük meg a vadon élő állatok – ezúttal jubileumának tekinthető – karácsonyát. Az elmúlt évben is írtam már erről ebben az újságban, így azt gondolom, szükségtelen ecsetelni a rendezvény jelentőségét.

15 év alatt megtanultuk, hogy csak magunkra számíthatunk; most már tudjuk azt is, hogy 15 évvel ezelőtti javaslatunkat – mely szerint ezen a napon ne szőljon a vadászpuska – a hatóságok miért nem támogatták. A vadon élő állatok ez évi, ünnepi karácsonyát most is családias hangulatban tartottuk meg. Ugyanis hiába küldtünk meghívókat a különböző vadászati szervezetek vezetőinek, sőt a saját VKE-tanácstagjainknak, mindenhol elutasító választ kaptunk: „Sajnos nem lehetek ott, mert egy karácsonyi vadászon kell részt vennem...” Megértettük, hogy az ünnepekre beszerzendő vadhús mindenkinek fontosabb, mint a gyerekek természet- és állatszeretetre való nevelése és a 15., jubileumi rendezvény.

Az iskolás- és óvodáskorú gyerekekben és nevelőikben, tanáraikban azonban ebben az évben sem csalód-

tunk! Ugyancsak dicséret illeti a házigazda NEFAG Pusztavacsi Erdészeti munkatársait is, akik mindenben segítettek a munkánkat. Ők mindannyian nagyon nagy odaadással és lelkesedéssel vettek részt az ország közepén megrendezett pusztavacsi akciónkon.

Már az előző hetekben készültek a gyerekek erre a karácsonyra, gyönyörű karácsonyfadíszeket készítettek az iskolában dobozokból, színes papírból és minden, a kezük ügyébe akadt tárgyból. Készítettek faggyúból és napraforgóból a cinkének és egyéb madaraknak az általunk megadott leírás szerint madárkalácsot. A rendezvény reggelén már állt és feldíszítésre várt a pihenőré közepén a fenyőfa is.

Tehát december 20-ára minden készen állt, hogy szeretettel fogadhassuk a Pusztavacsi Általános Iskola és a helyi óvoda összes gyermekét. Reggel 9 órakor folyama-

tosan érkeztek a községből a buszok, és a megnyitóra majdnem 200 vendég gyülekezett a fenyőfa előtt. Mire a felsősök megérkeztek, az alsósok már feldíszítették a fenyőfát. Land Roveren érkezett a vadász-Mikulás – József, aki civilben az erdészet területvezetője –, és a gyerekek körében a végére lett a legnépszerűbb, mivel ő osztotta a szereplésekért – és egyébként is mindenkinek – a megérdemelt édességeket. A megnyitón az albertirsai Pipacs Vadászklub-egyesület, illetve együttese, mint minden évben, ezúttal is színvonalas műsort adott a gyerekeknek. Az ünnepi beszédet *Oláh Csaba*, a Vadászati Kulturális Egyesület Elnöke mondta el (ő ezen a napon sem vadászott – lehet, hogy a fiatalok előbbre valók voltak számára, és tisztelen azért, hogyan tud minden rendezvényen részt venni). Az elnök úr értékelte az elmúlt 15 év történéseit, a Matula Programnak és a vadon élő állatok karácsonyának jelentőségét. Az iskolások már izgultak, és alig bírták kivárni, hogy az iskolában a felkészítő tanár által betanult gyermekműsort előadhassák. Volt, aki profi módon, kifogástalanul adta

elő műsorát, de volt olyan is, aki izgalomban „belesült” a mondókájába, de mindez nem zavarta a karácsonyi ünnepi gyermekműsort – mindenkit dicséret illet, hogy volt olyan bátor, és kiállt szerepelni. Mivel főként csoportosan szerepeltek a gyerekek, majdnem mindenki-re sor került, és mindenki kapott ajándékba édességet, majd forró teáért álltak sorba kicsik, nagyok és felnőttek. A nézőként megjelent óvodáscsoport kicsinyei megszeppenve fogadták a vadász-Mikulás ajándékait, aranyosak és jól neveltek voltak, mikor a felkínált három darab édességből csak egyet mertek elvenni.

Kis pihenő után következett, amiért tulajdonképpen rendezvényünket szerveztük: a vadon élő állatok etetése. *Hatos Tamás*, az erdészet igazgatója tartott rövid eligazítást az állatok téli etetéséről és fontosságáról, majd a terepjárókon elhelyezett takarmányt hosszú sorban kísérték az erdőbe a gyereksereg. A gyerekek felszabadultan és nagy energiával vetették bele magukat a munkába. Hamarosan itt egy kupac cukorrépa, amott kukorica várta az ekkor még a sűrűben megbúvó vad-

állatokat. A madarak sem maradtak éhen, a környező fákon pillanatok alatt egymás mellett csüngtek a fagygyús madárkalácsok. Ha nem kellett volna ebédelni menniük a gyerekeknek, azt hiszem, késő estig tudtak volna dolgozni ilyen intenzitással.

az igazi, és itt tudunk a legjobban segíteni a vadon élő állatoknak, madaraknak a hideg, zord téli időben!

Mészáros Iván

Hogy tisztábban lássanak bennünket...

(25 éves a Vadcoop)

A Vadcoop Bvt. 2013. december 21-én ünnepelte megalakulásának 25. évfordulóját. Mondhatná bárki, nem nagy idő egy vadásztársaság életében. Hiszen naponta hallunk ennél magasabb kort megélt vadásztársaságokról is.

Negyedszázados vadásztársaságunk működése zökkenőmentes, folyamatos! Mégis – az utóbbi időben – többször és több helyen, ismételten hallottam a Vadcoop Bvt.-ről olyan híreket és információkat, amelyek nem felelnek meg a valóságnak, tévesek és alaptalanok! Társaságunk mindent megtett a korrekt, széles körű tájékoztatás érdekében, lásd: Nimród Vadászújság, saját internetes honlapunk, ismertető rövidfilmek stb. Ennek ellenére sokan vannak, akik felületes ismereteik vagy a szóbeszéd alapján mondanak véleményt társaságunkról, holott a megváltozott körülmények ellenére a 25 éves Vadcoop Bvt. – mint a kevésbé tehető, terület nélküli vadászok legnagyobb vadásztársasága – működik, és tagságának folyamatosan biztosítja a vadászatot.

Miről is van szó? Leginkább az anyagiakról és a vadászati lehetőségekről! A valós helyzet bemutatása érdekében ezért menjünk sorjában.

- Az egyszeri belépési díj 100 000 Ft. Évek óta nem emelkedett jelentősen ez a díj, sőt a 25 éves évfordulónkra, 2013-ban a belépési díjat – akciósan – 25 000 Ft-ra csökkentettük. (Ennek köszönhető, hogy a létszámunk 50 új taggal nőtt.)
- Évek óta 76 000 Ft a tagdíj. A tagdíj fejében minden vadásztársunk 5 apróvad- és 1 nagyvad vadászatot vehet részt.
- Az 5 apróvad vadászat lehet vadréce-, fácán- és mezeinyúl-vadászat, a vadásztárs kedve szerint. Évek óta egyre népszerűbb az ún. „bónusz” vadászat (akik december 20-áig egy összegben befizetik a következő évi tagdíjat, részt vehetnek még egy további apróvad vadászaton.) Ez tehát ilyenformán 6 apróvad vadászat.
- A nagyvad vadászat lehet gím-, dám-, muflontarvad vagy vaddisznósüldő – egy elejtett nagyvad lődját a Vt. fizeti.

- A vadászati lehetőségekről minden év szeptemberében megküldjük tagjainknak az ütemtervet, hogy időben „megtervezhessék” vadászati programjaikat.
- A felsorolt vadászaton kívül további apró- és nagyvad vadászaton tudunk biztosítani a szerződéseinkben szereplő – a piacinál 15–20%-kal alacsonyabb – áron.
- Vadászrész az alapszabály szerint egyformán jár minden, a vadászaton részt vevő vadásznak! Ez vadászatonként vadrecéből 3 db, fácánból 2 db, mezei nyúlból 1 db. A vadásztatókkal való jó partneri viszony lehetővé teszi, hogy minden vadászaton biztosított a meghatározott vadászrész.
- A nagyvad vadászaton a terítékre került nagyvadat kedvezményes áron megvásárolhatják vadásztársaink.
- A vadászatokra való bejelentkezés! A megváltozott körülmények ellenére a Vadcoop Bvt. minden tagjának garantálja a vadászati lehetőséget! Évek óta nem fordult elő, hogy valaki – helyhiány miatt – nem tudott bejelentkezni vadászatra! Gyakorlati tapasztalataink alapján úgy szervezzük a vadászatonkat, hogy kisebb létszám (25–30 fő) mellett több alkalom álljon rendelkezésre, ezzel is segítve a vadászaton való részvétel lehetőségét.
- Pártoló tagság: a pártoló tagnak nem kell belépési díjat fizetnie. A pártolótag-díj évi 10 000 Ft. Ezért

a pártoló tag részt vehet a vadászaton mint hajtó vagy kísérő! Részt vehet továbbá a vadásztársaság rendezvényein (pl. vadásznapi), ünnepségein. Dicséretes, hogy több tagtársunk pártoló tagnak belépett a társaságunkba családtagjait, ismerőseit!

• Végezetül még egy fontos dolog: a Vadcoop tagjai kényelmes helyzetben tervezhetik vadászataikat. Nem kell kerítést építeni, nem kell pl. vadkár miatt pótbefizetést teljesíteni, nem kell a vadászatra jogosultaknál kilincselni a vadászati lehetőségek felkutatása végett. Rendszerint elég egy telefon az irodának, jelentkezés, időpont-egyeztetés, és máris rendezett feltételek várják a vadászt a megbeszélt helyen és időben.

Mindezt mérlegre téve, elégedetten nyugtázhatjuk: 25 éves a Vadcoop Bvt.! Vadásztársaságunk működik, és folyamatosan biztosítja vadászszenvetéllal megáldott tagtársaink részére a vadászat gyakorlását – sportszerűen, a törvényeket betartva, az elődeinktől átvett szokásrenddel, amit úgy hívnak: ETIKA. Egyszóval, kedves vadásztársak és leendő vadásztársaink, mi komolyan gondoljuk, amit a Nimród Vadászújságban minden hónapban megírnunk: „Érdemes a Vadcoop Bvt. tagjának lenni!”

Kósa Ferenc
elnök, Vadcoop Bvt.

A MATULA BÉRKILÖVŐ VADÁSZTÁRSASÁG tagfelvételt hirdet

A belépési díj mindössze 25 000 Ft.

Társaságunk évi 25 000 Ft tagdíj ellenében évi két apróvad vadászatot (fácán vadászat) biztosít. Igény esetén térítés ellenében további vadászati lehetőségeket is keresünk.

A Matula Bvt. Szeretettel várja érdeklődésüket az alábbi elérhetőségek segítségével:

Telefon: 30 440 2035 – Szathmáry István elnök

E-mail: iszathmary@t-online.hu

HUBERTUS Vadászkola

A tanfolyam elvégzése mindenki számára kötelező, aki vadászvizsgát kíván tenni. Ha nem akar csalódní, válassza a megbízható, sokszáz hallgatót az Állami Vadászvizsgán 90–95 %-os sikerességgel átsegítő HUBERTUS Vadászkolát!

Tanfolyamunkon több évtizedes oktatási gyakorlattal rendelkező előadók, neves szakemberek (a tananyag szerzői) segítik a résztvevők felkészülését. A 100 órás program elméleti részét péntek délután és szombatonként tartjuk Gödöllőn (2100 Gödöllő, Dózsa Gy. u. 28), saját jól felszerelt oktatótermünkben. **Az összes óraszám közel harmadát a gyakorlati ismeretek és készségek elsajátításával a lőtér és a vadászterületen töltik a hallgatók, nagy tapasztalattal rendelkező szakemberek vezetésével.** Ekkor sajátíthatják el a biztonságos

fegyverkezelés alapjait és ismerkedhetnek meg (többek között) a vadászat módszereivel.

A hallgatóink kedvezményes áron vásárolhatják meg a felkészüléshez szükséges valamennyi tananyagot. A HUBERTUS Vadászkolában tanuló hölgyek – külön kedvezményként – ajándékként kapják meg a tankönyveket (Vadászkola, „Amit a fegyverismereti vizsgán tudni kell!”).

A vadásztanfolyamok szervezése NÉBIH engedélyhez kötött tevékenység. Ezt a jogosítványt a HUBERTUS Kft. az első között szerezte meg. A tanfolyamszervezésre jogosult szervezetek névsorát ellenőrizheti a NÉBIH honlapján!

Mezőri tanfolyamot évente többször szervezünk. A tanfolyamainkkal kapcsolatos további fontos információkat találhat a honlapjainkon!

Érdeklődés, jelentkezés: HUBERTUS Kft.

2100 Gödöllő, Dózsa György út 28. (Gubritzky Mária)

Tel: (+36) 28-610-975, (+36) 30-228-42-81

fax: (+36) 28-610-980 • e-mail: hubertus@hubertus.com

KIADVÁNYAINK

• Vadászkola	6990 Ft
• Az Állami Vadászvizsga tesztkérdései	2490 Ft
• Amit a fegyverismereti vizsgán tudni kell (2012 átdolgozott kiadás)	2490 Ft
• Dél-Afrika nagyvadjai	490 Ft
• Mezei nyúl	990 Ft
• A Duna-delta könyve	1490 Ft
• Vadászszerzés, vadászetika	3900 Ft
• Amit a nagyvadról tudni illik (DVD)	4690 Ft

www.hubertus.com
www.hubertusvadaszkola.hu

Hirdetési rovatunkba várjuk cégek, vállalkozások térítéses hirdetéseit. Apróhirdetés rovatunkban a vadászaknara tagjai térítésmentesen hirdethetnek (fegyver, vadászkutya, vadászati lehetőség stb.)!

Főszerkesztő: Nagy István • Nyelvi lektor: Gellér Tibor • Címlapfotó: Utassy György • Megjelent 11 500 példányban • Nyomás: Elektropduct Nyomdaipari Kft. • Szerkesztőség címe: 1051 Budapest, Nádor u. 34.
Tel: (06-1) 311-9608; e-mail: omvkpest@t-online.hu

JÓ VADÁSZATOT!

Hiúznyomok a Börzsönyben